

Előfizetési árak:
egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Hirdetések mérsékelt árak szerint.
A lap megjelenik minden esztörtökön.
Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
hová a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.
Kezintok vissza nem adódnak.

Kiadóhivatal: István-utca 9.
hová a lap anyagi részét illető köz-
lemények és előfizetési pénzek küldendők.
Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

Hol az igazság?

„Ordits kapu, kiálts város! Csak Mészáros igazságos, a többi mind, egytől-egyig, vagy tudatlan vagy kórságos.“

Ime, ez az „Ujpesti Hírlap“ vezérczikirójának a reklam-nótája, a melyet elismert szerénységénél fogva, ő csak prózában s „A törvénytelenység védelmezése“ czim alatt mondott el közönségének!

Csak ezen közönség iránti tiszteletből vagyunk bátrak arra a prózában megírt, nagy hangú, de üres frázisokkal garnírozott reklam-nótára néhány tárgyilagos megjegyzést tenni.

Miről is van szó?!

A község előljárósága végrehajtást intézett azon háztulajdonosok ellen, kik az aszfalt-járda költséget megfizetni nem akarták!

Néhány ujpesti jogtudór arra az álláspontra helyezkedett, hogy a község előljáróságának eljárása törvénytelen, mert nincs erre vonatkozó szabályrendelet.

A „Közérdek“ erre kijelentette, hogy az előljáróság eljárása törvényes, mert van a törvényhatóság által jóváhagyott képviselőtestületi határozata s ennek a jogérvénye éppen olyan, mint bármely szabályrendeletnek.

Mészáros Károly végre, azt hívének, hogy minden kis embernek nagy bottal kell járni, s hogy minél nagyobb kiált, annál több hívője akad, a „Közérdekre“ ráfogja, hogy a törvényteleniséget védelmezi.

Hát hol itt az igazság?

Min alapszik az előljáróság eljárása?

A községekről szóló 1886-ik évi XXII. törvényezikben, a melynek 21. §-a azt mondja:

„A Község a) a saját belügyeiben határoz stb. b) határozatait és szabályrendeleteit saját előljárói és közzegei által hajtattja végre: d) községi adót vet ki és hajt be.“

A 24. §. pedig azt mondja:

„Csak a törvényhatóság jóváhagyása után hajtattik végre minden oly határozat, mely: a) községi adó megállapítására, kivetésére és behajtására vonatkozik.“

Ujpest község, az aszfaltügyre vonatkozó határozatát a 21. §. a) pontja szerint hozta meg, a b) pontja szerint tehát végre is hajthatja azt, annál is inkább, mert a 24. §-ban foglalt kikötés teljesített és a törvényhatóság jóváhagyása meg van.

Megvagyunk győződve, hogy a jogferdítő jogtudór uraknak erre az a megjegyzésünk, hogy itt nem községi adó, hanem aszfalt-költség forog a kérdésben, a 24. §-ban pedig aszfalt-költségről nincs szó.

E megjegyzést, illetőleg kifogást megelőzendő, kijelentjük, hogy az aszfalt-járda költség, ingatlan terhelő köztartozás, tehát községi adó, s mint ilyet is sorozza a bíróság mindenütt, miután erre döntvény is van.

A m. kir. közigazgatási bíróság 1897-ik évi 604-ik számú elvi jelentőségű ítélete szerint ugyanis:

„A járdaépítésből eredő költségek dologi terhet képeznek.“

Ime, ennyiből áll a „Közérdek“ törvénytudása, ezen alapszik az előljáróság eljárása.

Itt van a mi igazságunk! De hol van a Mészáros Károly igazsága? Melyik törvényezik az, melynek értelmében az előljáróság eljárása törvénytelen? Melyik törvénybe ütközik a képviselőtestület jóváhagyott határozatának a végrehajtása? Melyik törvényezik avagy döntvény az, a mely ez ügyre vonatkozólag szabályrendeletet követel? Hol van az megállapítva, kimondva, hogy a törvényhatóság jóváhagyása csak direktiva?

A ki az általunk fentidézett 1886-ik évi XXII. t.-cz. 21. és 24. §-val és a közigazgatási bíróság 1897. évi 604. sz. ítéletével szemben azt vitatja, hogy az előljáróság eljárása törvénytelen, hogy az aszfaltjárda tartozást behajtani nincs joga, az — ismételjük, vagy lelkiismeretlen vagy tudatlan ember s mind a két esetben tényleg a fizetés megtagadására izgatja a népet.

Ezzel szemben nem elég Justicia istenasszony háttára ülni s azt kiabálni, hogy a „Közérdek“ törvényteleniséget védelmezi, hogy a törvények terén járattlan, hogy sötétben tapogatózik és hogy Mészáros Károly a törvénytelen hivatás-szerűen foglalkozik, az al ifjúságától kezdve él; nem elég kereszties barát módjára az előljáróságot minden bizonyíték nélkül pusztán nagy hanggal hivatalos hatalommal való visszaéléssel vádolni s modern Don Quixotteként maga ellen sajtópórt követelni; nem elég pedig azért, mert Justicia asszony nem ló, mert Ujpest közönsége nem származik ama hét svábtól, kik nyárssal mentek nyulat fogni és mert Mészáros Károlynak a törvénytudónak ezt a vádat, az előljáróság ellen — ha nem pusztán henczegés — nem az „Ujpesti Hírlapban“, hanem az illetékes felsőbb hatóságnál kell emelnie.

Ujpest község Előljárósága nehezen érezhet magában hajlamot arra, hogy Mészáros Károlynak reklamot csináljon s ha máshol nem avatták a szabadsajtó vértanújává, bizony itt sem fogják azzá avatni.

A „Közérdek“ pedig semmi esetre sem fog törvényismeretet tanulni az olyan jogtudóroktól, a kik a törvényt ismerni nem akarják avagy azt fejre állítják; a kik elismerik, hogy a törvényhatóság jóváhagyta az aszfalttartozást, jóváhagyta a háztulajdonosoktól az azért járó díjak közzadók módjára szedessenek be és mégis — hivatalos visszaélésekről beszélnek és írnak; a kik azt állítják, hogy kormányhatóságilag jóváhagyott szabályrendeletnek kellene lenni: de nem mondják meg, hogy hol

van az megírva, s melyik törvény rendelkezik ekképen!

Végül még csak egyet jegyzünk meg.

Az egységárrakra vonatkozólag a képviselőtestület 1897-ik évi 3. határozata kimondja azt, hogy az előljáróság, a háztulajdonosok érdekében, a község által nyilvános pályázat útján beérkezett ajánlatok közül a legelőnyösebb alapján kösse meg a szerződést. Ez megtörtént, erről az érdekelt háztulajdonosoknak módjuk és alkalmuk volt személyes meggyőződést szerezni, amint hogy szerettek is úgy 1898-ban mint most, még ügyvédjeik közbenjöttével is.

Az időtartam éppen olyan, mint a hogyan a község fizet a vállalkozó társaságnak. A fizetési módzat is ugyanaz, azzal a különbséggel, hogy a község képviselőtestülete eltért attól akkor, a mikor azok számára, kik a kitűzött zárós határidőn belül kérvényeztek, a község pénztárának és háztartásának rovására, kedvezőbb fizetési módzatot állapított meg.

Ezekkel kimerítettük „A törvényteleniség védelmezése“ czimű cikkre vonatkozó megjegyzéseinket s amíg egyrésztől aláírjuk Mészáros Károly azon kijelentését, hogy: „Akadnak emberek, kik vállalkoznak annak a bebizonyítására, hogy a fehér nem fehér“, addig másrésztől sajnáljuk azokat a háztulajdonosokat, akik az ilyen vállalkozókat vakon követik.

Arra a kérdésre: Hol az igazság? jogtudóri göggel, ügyvédi kifogásokkal s a demagógia frázisaival felelni nem lehet!

A munka diadala: a Nemzet diadala!

— Felolvasottott f. é. február hó 17-én rendezett munkásünnepélyen. —

„A természet mindazt, ami legszebb s a mi legjobb, tövisek közé rejti, azért, hogy csak az állandó szív s a bátor küzdő szedje gyümölcsét.“

A természet e játéka életünket példázza: életünket, amelyben nincs öröm: fájdalom nélkül, nincs élvezet: keserűség nélkül s nincs élet: munka nélkül!

Hogyan? Hát munka nélkül csakugyan nem volna élet? S Petőfi Sándor akkor, a midőn azt írta hogy: „Munkátlanság csak az élet, van életem, mert henyelek!“... szintén csak költői játékot üzött?!

Nem, Petőfi Sándor nem üzött játékot, ő az ostorok ostorával, a legesipősebb gúnynyal éppen azért illette a régi magyar nemest, hogy ébredjen tudatára annak, miszerint munka nélkül nincs élet s ott, ahol maga a történetírás is megváltozott, ahol a szelid hagyományokat: a kétely, — a kutatás, — a tünemények megcsodálását: az elemekre való felbontás váltotta föl: ott a kényelem helyét is a munkának kell elfoglalnia!

Azt mondják és jogosan, hogy a legnagyobb dolgok fölfogása ott kezdődik, ahol a látszólag legegyszerűbb tünemények elemekre felbontatnak s ez által az ember a közéletben ahhoz közeledik, ami abban örökké megújul! E tünemények közé tartozik „az ember élete“ is!

Ki ne beszélne naponként arról? Ki ne ismerné? Es mégis, hol van az? Hol tűnik elő? Hol juthatok közelébe, hogy vele öröm

és panaszaim közepette leszámolhassak? Hatalmával uralkodik fölöttem, — de melyik ez a hatalom? Küzdeni szeretnék vele, nem, küzdenem kell vele, — de tulajdonképpen mivel? Nemde ezer tárggyal egyszerre? Nos tehát, e megszámlálhatatlan ezer meg ezer tárgy és viszony ismét csak egy, amennyiben őket együttesen az „élet” szóval jelölöm meg!

Mi az élet magva? Mi rajta a virág, s a gyümölcs? Elvégre is csak az, amit élvezek. S mit élvezek? Kétségkívül azt, a mim van, amit megkeresek s vágyaim szerint alakíthatok.

Es vajjon mily nevet adok annak, a mi után csak azért fáradok és küzdök, mert másokon esodálom és irigylem, amivel naponként számolok s amely szerint egészben és részben, létem és állásom nagyságát, teljességét magam számára meghatározom; a mitől ha elvesztem, fájdalommal bucsuzok; és amit, ha megnyertem, büszkén és örömmel szemlélem, mert benne énem egy részét, életem és erőm megtestesülését, mint *sajátomat* látom, amitől többé el nem válhatok, amit mindenki hozzám gondol, a mit rajtam, öltözetemen, lakásomon, táplálkozásomon, föllépésem biztosságán, embertársaim tiszteletén, mindenki észre vesz, mérlegel és becsül?

Bizonyára „*gazdagságnak*” fogom azt nevezni!

Ha a gazdagságot közelebről szemügyre veszem, azt tapasztalom, hogy az olyan egyes tárgyak összegéből áll, amelyek közül mindegyik az én kielégitésemre s tekintélyem emelésére szolgál s külön erővel bír. Ézen egyes tárgyak képezik a „*birokat*.” A hatalom azonban, melyet a birtok nemcsak magam részére, vágyaim kielégítésére helyezett a kezeim közé, hanem amely által mások fölé emelkedhetem, e esendes de kétségbevonhatatlan hatalom „*vagyonnak*” nevezetik.

A név világos, ennek a névnek fogalmát a férfiaknak — s az értékét a nőknek érteni kell, és pedig mindarra nézve, amit kívánunk, s élvezni óhajtanak. És így bizonyos, hogy életünk mindenekelőtt a vagyon, a birtok és a gazdagságtól függ, ezek körében mozog, ezért törekszik s az eredményt ez után becsüli. Tudjuk ezt mindnyájan; minden nap, minden óra, minden szükség, minden titkos és nyílt vágy közelebb hozza ezt az igazságot. Életünk valóban, legalább a mennyire a külvilághoz tartozik „*birtok életnek*” nevezhető.

Es mégis, vajmi kevesen tudják s tudni vajmi kevesen akarják, hogy a birtok életével és hatalmával, az általunk ismert természetes világtól lényegesen különbözik!

Nem áll az esendően házunk ajtaja előtt, ha be akarjuk az utóbbit tenni; el nem vonul, ha a szél a felhőket hajtja; hívásomra nem jelenik meg; egy szíves szó, egy szép gondolat által nem helyettesíthető. Tényleges szigorú hatalom az!

Már a gyermek bölcsőjét ágyazza; neveli azt, avagy a durvaságban veszni hagyja; ott ül a széken, megteríti az asztalt s eledelt nyújt; a bú könnyeit faesarja ki vagy békét s örömet hoz; elkísér az éjbe, álmatlan gondolataidat gondokkal terheli, vagy vig képekkel tölti be álmod; elesábit és tévuttra vezet. Életünk felének ő az ura, s boldog az, akinek többé nem az!

S vajjon e hatalom, melyet birtoknak, vagyonnak s gazdagságnak nevezünk s a mely oly nagy, gyakran oly szigorú, s a leggyakrabban olyan ellenállhatatlan, hogy eltörülhetetlen bélyegét egész életünkre rástíti, vajjon e hatalom valami egyszerű leendő-e? Vajjon az, ami oly végtelen sok dologban és viszonyok között mindnyájunk részére határoz, csak véletlen, önmagától, önkénytelen fog-e megjelenni? Nem fog-e, mint minden emberi hatalom, bizonyos törvényeken alapulni, amelyek viszont az ő életét, a birtok életét alakítják és uralják?

Bizonyára igen!

Ha tehát a birtok, a vagyon s a gazdagság is, ily sajátos törvények szerint él, tamad és elmúlik s emellett mindenkor életem fölött uralkodik, mikor tehetek, legyek férfi vagy nő, ész, erő és akaratommal annak elérésére valamit?

Nyilván akkor, ha nem elégszem meg a birtok-, a vagyon-, a gazdagság egyszerű fogalmaival, hanem ha felismerem ama sarkalatos törvényt, a mely szerint a birtok, s a vagyon a gazdagság jön és megy.

E sarkalatos törvény pedig nem más, mint a *munka törvénye*, mert az, a mit a közéletben birtoknak nevezünk, munka által állítatik elő, munka által szerzetetik meg, munka által tartatik fenn.

Es mégis, esodálatos, szinte megdöbbenő, hogy a mai korban, midőn mindezeket nemesak elemezni tudjuk, hanem meg is értjük, amidőn a birtok hiányát, a birtok élet kországát jobban érezzük, mint valaha: a kötelességérzet lazul, a szorgalom fogyatékos; a felületesség s a könnyelműség fokozódik és terjed, ellenben a kitartás, az állhatatosság ritkul és bukorékként tűnik, egy szóval: *sokat akarunk élni és keveset akarunk dolgozni*, pedig munka nélkül nincs élet!

A mai kor e szomorú áramlatának közepette, a lélek vigaszát, a jobb és szebb jövő horgonyát képezik azok a férfiak, kik életük java részét, az évek hosszú soraiból, szorgalmas, kitartó s állhatatos munkában töltötték el, a kik jó példaként emelkednek ki a tömegből s a megelégedés boldogító érzetével a szívükben hirdetik, hogy:

„Búbaj közt is szép az élet,
Virágért a tüskét tűrd el;
Vedd, mint sorsod közli véled,
Az édest a keserüvel.”

Es én, mint az „*Iparos-munkások képzésére alakult ujbpesti bizottság*”-nak egyik szerény tagja, kétszeresen boldognak érzem magamat, hogy *ilyen*, kötelesség teljesítésre, kitartásra, állhatatosságra, szorgalmas munkára buzdító példákat, az *ujpesti munkások közül is felmutathatok!*

Ime, itt vannak, itt ülnek önök előtt a mai nap ünnepeltjei; itt van: *Bányai János, Bányai József, Uharik Antal*, a két első 27—27, az utóbbi 28 esztendő teltől már el folytonos munkával a Mauthner-féle bányagárban; itt van *Szöke György, Tücsök Imre, Berger Adolf*, a két első 28—28, az utolsó 38 évig dolgozott szakadatlanul a Weisz Armin és fiai bányagárban.

A munkának hősei ők! Tiszteletünket és nagyrabecsülésünket, a szó szoros értelmében kiérdemelték, mert megmutatták, megbizonyították, hogy a polgári becsület koronáját a munkásnak is, a műhelyekben is meg lehet szerezni.

Hogy ez így van, annak igen szép bizonyítéka azon levél is, melyet *Hegedüs Sándor* kereskedelemügyi miniszter excellenciája intézett, ez ünnepély alkalmából elnökségünkhöz s a mely a következőleg hangzik:

„Az Iparos munkások képzésére alakult ujbpesti bizottság elnökségének. Ujbpesten.

Budapest, 1901 február hó 15-én.

Tisztelt Elnökség!

Öszinte örömmel olvastam hozzám intézett szíves meghívásukat, melyet a derék munkások józan szelleme lengett át. *Kívánom*, hogy az a szép ünnepély, melyet *hat társuk érdemeinek méltóságára* rendeznek, buzdító és jótékony hatásában a legszélesebb körre hasson, *bizton mutatva az utat, melyen a józan, becsületes magyar munkás boldogulása felé halad.*

Szíves figyelmüket köszönöm.

Hegedüs.”

E levél az ország miniszterének, az állam munkásának kézzszorítása a gyári munkással, melyet csak úgy becsülünk meg kellően, ha kívánságának a teljesítéséhez mi is teljes erőnkkel hozzájárulunk.

Es most fogadják Önök, a mai nap ünnepeltjei, testvéreim a munkában, a jó és szép *példaadásért* nemesak az én, hanem mindnyájunk köszönetét és fogadják a mai emlékezetes nap alkalmából öszinte üdvözlőnként és legjobb szerenese kívánatainkat.

Adja Isten, hogy ama negyedszázadot jóval meghaladó hosszú idő után, melyet folytonos munkában egy és ugyanazon munkaadónál eltöltöttek, ne csak a hosszú életnek, hanem a tartós egészségnek és boldogságnak is részesei legyenek!

Önök pedig, e derék munkásoknak társai s különösen önök fiatal barátaim, kövessek ez ünnepelt férfiak példáját; ne feledjék, hogy minden ember csak annyit ér, amennyit ott, azon a ponton, a hová hivatása, avagy sorsa helyezte, dolgozik; ne feledjék, hogy a gyakori helyváltozás, a tudásnak, a fejlődésnek rákfenéje, a vagyonszerzésnek a szuférge; jusson eszükbe, hogy a munka nemesak birtokot ad, hanem nemesit, művel és így tőkélyesít is; jusson eszükbe mindig Vörösmarty Mihály azon mondása, hogy:

„Két jó van, mi fölött nincs sorsnak semmi hatalma:

Szorgalom és erény: földön az, égben ez áld!”

S ne feledkezzenek meg Tompa Mihály-nak ama szavairól sem:

„Munkásság az élet sója,

A romlástól, mely megóvja,

S csak az, a ki nem hevert

Várhat áldást és sikert!”

Végül, kérve kérem önöket, ne feledjék el soha, semmi körülmények között, hogy nemesak a saját jövőjük, hanem a haza jövője is az Önök kitartó becsületes munkásságától függ, mert a *munka diadala: a nemzet diadala!*

Brankovics György.

H I R E K.

— **A váci püspök hazaérkezése.** Csáky Károly gróf váci megyés püspök, hosszú római utjából f. hó 19-én tért haza kíséretével. A pályaudvaron a városi és állami hivatalok képviselői élén *Zádor János* dr. polgármester fogadta a főpapot, aki válaszában kijelenté, hogy szeretetét megnövelve hozta vissza városá népének. A püspököt ezután hosszú kocsisor kísérte a székesegyházba, a hol *Virter Lajos* dr. nagy prépost üdvözölte, mialatt a város összes templomaiban zúgtak a harangok.

— **A községi vagyon-leltár összeállítása.** A község előljárósága, hivatkozással Pestvármegye pénzkezelési szabályrendeletére, az 1901. évi költségvetés okmányolásához szükséges községi vagyon leltár összeállításához: Hochbaum Jakob törv.-bíró, Ráday Antal községi másodjegyzőt és Hoffer Miksa községi mérnököt küldte ki azon felhívással, hogy a vagyon-leltár összeállításához sürgősen fogjanak hozzá s azt lehetőleg 15 nap alatt végezzék be. Tudvalevő ugyanis, hogy a költségvetés kiinduló pontját, alapját a vagyon-leltár képezi, ennek összeállítását pedig az új község ház berendezése hátráltatta eddig.

— **A közmunka.** Pestvármegye közigazgatási bizottsága a f. évi február hó 16-án tartott havi közgyűlésen, Ujbpest községnek a f. évi községi közmunka felérésének megváltása tárgyában hozott határozatát jóváhagyta.

— **Pénztárvizsgálat.** F. é. február hó 14-én községi pénztári vizsgálat tartatott. A vizsgálatban részt vettek *Lindt János* bíró, *Berényi Antal* segédjegyzőt, *Kárpáthy József* közigyám s *Diamantstein Lajos* esküdt. A pénztár a legnagyobb rendben találtatott.

— **A községi levesosztó konyhák kimutatása.** F. évi február hó 10-től 16-ig a község levesosztó konyháiban 13,094 adag leves és kenyér osztatott ki és így a múlt évi december hó 30-tól kiosztott leves és kenyér adagok száma 80,938.

— **Az ujbpestvidéki önszegélyző egyesület** f. é. február hó 19-én tartotta meg IV. évi rendes közgyűlését. Dr. *Hédervári Soma*, megállapítván a határozatképességet, a közgyűlést rövid üdvözlő szavakkal megnyitotta s a jegyzőkönyv vezetésére Dr. Kiss Sándort, a hitelesítésre pedig Lindt Jánost és Brüllt jelölte ki. Az igazgatóság s a felügyelőbizottság jelentése felolvastatván, tudomásul vétetett, az igazgatóság javaslata elfogadottat, a felmentvény egyhangulag megadottat s a zármérleg felolvasottnak tekintetett. Ezután az igazgatóság, felügyelőbizottság, választmány és felszámolóbizottság választása következett. Megválasztattak az *igazgatóság* tagjaivá: Dr. Hédervári Soma, Gerő Zsigmond, Dr. Kiss Sándor, Löwy Bertalan, Zsoldos János. A *felügyelőbizottság* tagjaivá: Hádl József, Ivánka Pál, Tuchmann Lipót. A *választmány* tagjaivá: Deucht Ignác, Elsner Rezső, Follát József, Grünfeld Armin, Guttman Lipót, Kuliner Henrik, Lindt János, Rosenfeld Miksa, Dr. Szabó Béla, Weisz Ignác. *Pótlagül:* Hádl Fülöp, Feldmann József, Perl Adolf, Weisz Jakab. A *felszámolóbizottság* tagjaivá megválasztattak: Brett Márton, Brüll Ignác, Radics Dávid, Rosenberg Mór, Waldmann Henrik. A felügyelőbizottság tiszteletdíja a f. évre 150—150 koronában állapított meg. Végül az igazgatóság, felügyelőbizottság tagjainak s a tiszviselői karnak jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a közgyűlés. Az igazgatóság jelentéséből kiemeljük a következő adatokat. Az ujbpestvidéki önszegélyző szövetkezet, dacára annak, hogy alakulása óta a gazdasági

válság állandóan tart, a próbát mégis derekasan kiállotta, úgy hogy az 1900-ik üzletét tiszta nyeresége: 15,305 korona 91 fillér, mely a következőleg osztatott fel. Az I. évtársulat nyeresége: 7101 kor. 92 fill., — a II. évt. nyeresége: 4939 kor. 30 fill., — a III. évt. nyeresége: 2633 kor. 97 fill., — a IV. évt. nyeresége: 630 kor. 72 fill. A felszámolás alá került évtársulat vagyona: 237,314 kor. 8 fillér, melyből üzletrészenként 228 kor. fizetetik ki. A II-ik évtársulat vagyona: 147,340 kor. 82 fill., a III-ik évtársulaté 85,051 kor. 34 fill., a IV. évtársulaté 32,353 korona. A szövetkezet összes vagyona: 646,065 kor. 15 fill., vagyis olyan tekintélyes összeg, amely a négy év óta fe málló szövetkezet igazgatóságának működését minden szónál hangosabban dicséri.

— **Megerősítés.** Az igazságügyminiszter az ujbpesti kir. járásbírósnál ideiglenes minőségben alkalmazott Weigele Sándor irnokot, ebben az állásban, végleg megerősítette.

— **Esküvő.** Keller Imre tanár f. é. február hó 16-án vezette oltárhoz a helybeli róm. kath. templomban Höberth Gizella kisaszszonyt, Höberth Béla leányát.

— **Rákospalota népszámlálás adatai a következők:** A lakott lakás száma 2636., lakatlan 250. A háztartások száma 2643. Az összes lakosság: 11,762. lélek. Tíz évvel ezelőtt 1890-ben: 6206 lélek volt.

— **Az ujbpesti inségesek javára:** Leiner testvérek 20 koronát, az ujbpesti ipartestület 30 koronát, Egyedi Lajos 50 koronát, dr. Kálmán Ödön 2 koronát adományozott. Az e célra eddig begyűlt adományok összege: 2681 K. 22 fill. s az eddig kiosztott kenyér s leves adagok száma: 80938.

— **Munkásünnepély.** Szép és megható ünnepély folyt le vasárnap az ujbpesti Colosseumban. Akkor ünnepelte meg az „Iparosmunkások képzésére alakult ujbpesti bizottság“ Berger Adolf, Szőke György, Bánay János, Bánay József, Uhari Antal és Tücsök Imre börgyári munkások jubileumát, kik egy negyed-századnál tovább dolgoznak egy gyárban. Az ünnepélyt a Kereskedő- és Iparosifjak dalárdája a „Szózat“-tal nyitotta meg, mire lapunk szerkesztője, Brankovics György tanulságos és hangulatos beszédben méltatta a munkások érdemeit. A szép beszédet lapunk mai számában közöljük. Ezután Sipos Zoltán és Bródy Ladimér szavaltak, közben pedig a dalárda több dalt énekelt. Végre *André János*, a bizottság titkára, újból üdvözölte a derék munkásokat és az ünnepély véget ért. *Ivanka Pál* főszolgabíró egy köszönő levélben, elfoglaltságával indokolta meg elmaradását.

— **Mibe került a népszámlálás.** A népszámlálás, összesen csak 6500 koronájába került a községnek. Hogy az óriás munkához s az alkalmazottak nagy számához mérten a költség nem nagy, az egyedül annak köszönhető, hogy *Máty Lajos*, a népszámlálás vezetője a felügyelőkkel és biztosokkal együtt az éjjelt is nappallá téve, a kitűzött határidőn belül befejezte a népszámlálást.

— **A községi költségvetés.** A türelmetlenkedők megnyugtására hírvöl adjuk, hogy a község 1901-ik évi költségvetése valószínűleg a f. évi márczius hó 11-én tartandó közgyűlésen fog a képviselőtestület elé terjesztetni, úgy hogy az még a vármegyei törvényhatóság tavaszi közgyűlésének a tárgysorozatába fel lesz vehető.

— **Az ujbpesti ipartestület által a f. hó 16-án a „Polgári Kaszinó“ helyiségeiben rendezett iparbál minden tekintetben pompásan sikerült.** A terjedelmes táncsterem teljesen megtelt a lejtő párokkal; a vidám hangulat reggelig együtt tartotta a közönséget s a jótékonyezéllra is szép összeget fog juttatni a rendezőség. Jelen voltak. Asszonyok: Zátorszky Pálné, Géczy Barnáné, Ziegler Józsefné, Braczkó Imréné, Ascher Ferenczné, Farmathy Istvánné, Mészáros Istvánné, Schegerin Arminné, Mogyorósy Mihályné, Wnuk Gyuláné, Gyürki Bertalané (Daba), Wnuk Lajosné, Wnuk Jánosné, Szimon Lászlóné, Khese Lászlóné, Lesineczky Károlyné, öz. Halama Lajosné, Ulrik Józsefné, Tóth Ferenczné, Molnár Ferenczné, Szabó Ignáczné, Finczer Lajosné, Össztreicher Antalné, Szabó Istvánné, Osztreicher Péterné, Ranyák Gézáné, Bihari Lajosné, Németh Árpádné, öz. Wnuk Já-

nosné, Fandl Andrásné, Csepreghy Pálné, Horváth Józsefné, Mészáros Agostonné, Mogyorósy Mihályné, Suet Jánosné, Vig Józsefné, Patatics Pálné, Böhm Miklósné, Fogasi Gyuláné, Kégl Antalné. Leányok: Lesinszky Juliska, Ludvig Etelka, Halama Juliska, Basuch Irma, Slösser Hermina, Hermann Gizella, Koht Berta, Brigán Ilka, Bihari Etelka, Bihari Ilonka, Ásványi Klára, Fandl Juliska, Wigh nővérek, Vancsó nővérek, Halász Jolánka, Szégl nővérek, Fogasi Rózsika, Sult nővérek, Hasz Teréz, Mészáros Erzsike, Szeidovicz Aranka.

— **Az „Ujbpesti Dalkör“ jelmezestélye.** Hogy az „Ujbpesti Dalkör“ farsangi estélyei kitűnően szoktak sikerülni: köztudatba ment axióma. S örömmel megállapítjuk, hogy a Dalkör f. évi február hó 16-án az „Ujbpesti Közművelődési kör“ összes helyiségeiben megtartott estély sikere — mesés volt. Az estélyt a nagyobb részét kínai boxereknek öltözött dalárok nyitották meg Rieger „Álföldi legények“ népdal egyvelegével, amelynek magyaros szépségeit ifj. Erkel Sándor karnagy elismert szakszerű vezénylete kellő érvényre emelte. Majd Stegmann „Estudian tino“ bohóságát harsogták el általános tetszés között. Igen kedves volt Lóti „Veréb pletyká“-ja. Jäger „Három pohár“ bordala pedig a kellő farsangi hangulatba varázsolta a közönséget. Igen, a közönséget. De milyen közönséget! Csupa varázs, csupa bűbáj! Ezeregyéjszaka. El kell ismernünk, hogy a legraffináltabb izléssel állították össze a jelmezeket. A bébék domináltak. Mint illatos szellők lengtek a szivárvány minden színét képviselő gouffrirozott empire-ok. A lángvörös szegfű, a sötétpiros pipacs s halványrózsaszín csipkerózsa közt kék-sárga lepke libeg. Itt perdül egy édes szalon-czukorka, ott vidám eigánylányok hirdetik a boldog jövőt; egy tükör alatt az éj királynője trónol, mellette egy fehér angyal, emitt egy fess „Steierin“ forog, amott egy rococo directoire. És mindig más és más színeket látunk ezen eleven kaleidoskopban, mindig más és más alakot öltenek ezen illatos hullámok, melyek közt egy fehér, s épen egyszerűségével ható „Sport“ lady mosolyogva evez az öröm mámoros tengerén. S még sok-sok mondani valónk volna e tündérestől, de fájdalom — nem szabad, mert a szerkesztő úr nagyon szűkre szabta helyünket s ezt még a jelen volt hölgyek névsorának közlésére okvetlenül fenn kell tartanunk.

— **Asszonyok:** Armbrusztler Jakabné, öz. Abafy Károlyné, Anderle Lajosné, Antal Gáborné, Auer Józsefné, Bauer Ferenczné, Bélián Ferenczné, Bettner Jenőné, Bogner Péterné, Bugyi Istvánné, Buresch Miklósné, Burján Istvánné, Emmerling Antalné, Emmerling Rezsóné, Erker Rezsóné, Filipi Pálné, Fry Györgyné, Grasshoffer Rikárdné, Grosz Henrikné, Groszmann Zsigmondné, Hádl Mórné, Habermann Károlyné, Hádl Ignáczné, Hartmann Jánosné, Hartmann Józsefné, öz. Hitta Jánosné, Holzschusztler Antalné, Janke Leonhardné, Janku Ferenczné, Kalas Zsigmondné, Kalmár Albertné, Kalmár Jánosné, Ketner Lajosné, Kohn Józsefné, Kohn Lipótné, Korpás Istvánné, Krausz Györgyné, Kreisz Andrásné, Lotz Antalné, Medveczky Edéné, Nagy Ferenczné, Németh Gyuláné, Neszvadba Károlyné, Pótz Béláné, öz. Rácz Györgyné, Reinholz Edéné, Reitter Albinné, Rösztmin Zsigmondné, Sas Jánosné, Schamal Józsefné, Scherzer Gusztávné, Schneckenendorf Mórné, Schuller Jánosné, Schwartz Jakabné, Schwecht Adolfné, Sidner Adolfné, Siklósi Antalné, Spitzer Lajosné, Spitzer Lászlóné, Stein Józsefné, Sziebold Adámné, Tresz Károlyné, Ugró Gyuláné, Ullmann Adolfné, Ullmann Jánosné, Vény Károlyné, Víz Antalné, Vodicska Jenőné, Weisz Albertné, Wuttke Ferenczné, Zelinka Frigyesné stb.

— **Leányok:** Abafy Ella, Abafy Margit, Ackerl Antónia, Baráth Mariska, Bélián nővérek, Biesovszky Irma, Bogner nővérek, Bugyi nővérek, Burján Ilona, Blitzner Margit, Filipi Berta, Fodor Sárka, Gerig Vilma, Hádl Cecília, Hádl Ilonka, Hartmann Aranka, Holzschusztler Irma, Holzschusztler Margit, Hunk Matild, Krausz Gizella, Krausz Rozália, Kreisz Francziska, Kohn Erna, Kohn Katalin, Mautler Ottilia, Nagy Margit, Németh Mariska, Neumann Jenny, Neumann Riza, Pippán Irén, Pum Mária, Rab Borbála, Rácz Etelka, Reitter Gizella, Reidl Erzsike, Sas Gizella, Schamal Irén, Schamal

Irma, Schmiedt Jolán, Schneckenendorf Lujza, Seidner Terike, Stein Annuska, Stern Cecília, Stern Juliska, Spitzer Rezsina, Szekeres Róza, Tóth Róza, Tresz Francziska, Udvardy Rózsika, Ugró Amália, Ugró Lidia, Ullmann Etelka, Ullmann Katalin, Víz Ida, Víz Margit, Vodicska Antónia, Weiler Irma, Weisz Berta, Weisz Miczi, Weisz Olga, Zelinka Gizella stb.

— **A vetés idejének közeledtével** említés nélkül nem hagyhatjuk, — a mit különben régen tud mindenki, — hogy nincsen hazánkban czég, mely nagyobb bizalomnak örvend, mint Mauthner Ödön világhírű bupesti magkereskedése. Különösen megbízhatók gazdasági magvai, melyek közül impregnált takarmány répamagvai párjukat ritkítják, de kerti magvai is minden versenyen felül állanak. Nagyon esodálkozunk, ha akadna csak egyetlen hazai gazda, vagy kertész, a ki külföldről hozatna magot, mikor — mint általánosan ismeretes, a Mauthner-féle magvak ép oly elterjedtek és közkedveltek külföldön, mint idehaza Magyarországon. Az idei 226 oldalra terjedő képes árjegyzékből — melyet kívánatra ingyen és bérmentve küld — is látható, mennyire megérdemli a Mauthner Ödön czég a világhírnevet.

— **A rongyos bál,** melyet farsang utolsó estélyén rendezett az ujbpesti „Polgári Kaszinó“ vigalmi bizottsága, oly rendkívüli módon sikerült, mint még egyetlen mulatsága sem a Kaszinónak. Rongyosabbnál rongyosabb alakok ingerelték jóízű kacagásra egymást és a hölgyeket s festőink, kik gyakran hiányt szenvednek modellekben nagy bünt követtek el önmaguk iránt, hogy el nem mentek a rongyos bálra. Ilyen és ennyi festői alakot még Páris és London koldus-tolvaj negyede sem produkál. Hogy mennyien voltak s ki volt a legeredettebb? Ki tudná azt megmondani! A francia negyest nem tudták végig táncolni, annyian voltak. Egytől-egyig eredeti alakok valának s másnap reggel 7 óráig tartott eget ostromló jó kedvük.

— **Az „Ujbpesti polgári kaszinó“** f. é. február hó 24-én d. u. 3 órakor tartja ez évi rendes közgyűlését, melynek következők a tárgyai: Elnöki megnyitó, igazgatói jelentés, titkári jelentés, pénztári jelentés, a f. é. költségelőirányzat, a felügyelő-bizottság jelentése, felmentvény megadása, indítványok.

— **Az „Ujbpesti Táncsics Kör“** alakítására alakult fonó és szövő munkások igen sikerült műkedvelői színelőadást rendeztek f. évi február hó 16-án, a melyet szépszámu közönség nézett végig. Színré került az „Első szerelem“ című 3 felvonás bohózat. A melyben Tóth János, Kovács Mariska, Halmágyi Emma, Kovács Erzsike, Szilassy Anna, Szedressy Rezső, Zsolnay Emil, Szilbermann L., Trepper Jakab, Tóth Kálmán, Futó Rózsika és Galgóczy Herman működtek közre. A műkedvelők rövid gyakorlat után derekasan megállták helyüket és a közönség zajosan megtapsolta őket. Előadás után tánc következett, mely fesztelen jókedvben kivilágos-virradtig tartott. A negyest 50 pár táncolta. A jelen volt hölgyek névsorát lapunk térszúke miatt nem közölhetjük.

— **Farsang a bójtben.** Az „Ujbpesti polgári kaszinó“ f. é. márczius hó 2-án jelmezestélyt rendez. — Az „Első Magyar Csavargár r. t.“ munkásai f. é. márczius hó 2-án a Colosseumban, a munkások özvegyeinek és árváinak a javára bált rendeznek. A zenét ez alkalommal a m. kir. honvédenekar szolgáltatja. Kezdeté este 8 órakor. Belépti-díj: Személyjegy 1 korona 20 fill. Családjegy 2 korona 40 fill. Este a pénztárnál személyjegy 1 korona 60 fill. Családjegy 2 korona 40 fillér.

— **Az ujbpesti kutyák.** Ujbpestnek egyik különleges nevezetessége a sok kutya. Nálunk még az is tart kutyát, akinek magának sincs mit ennie, s annak is van óriás házőrzője, akinek háza sincs. Ennek következtében az ember valóságos kutya-csordákba ütközik különösen éjjel, akár csak a török birodalom fővárosában Konstantinápolyban. Különösen a Vasut-, Kossuth- s Deák-utczákat s ezek keresztezéseit annyira ellepik ezek a kiéhezett ebek, hogy már az esteli órákban is kész veszély nőknék avagy gyermekeknek azokon az utczákon végig menni, éjjel pedig színházból jövet még a legbátrabb férfi is ki van téve az ebek támadásá-

nak. Vajjon nem lehetne az újpesti kutyapeczérnek egy éjjeli razzíát tartani ezekre az ebekre? Hiszen nappal ugy is csak a fő utczákat járja be tüntetőleg s azután vagy nagyokat iszik a koreszmában, vagy nagyokat alszik a kemence kuczokjában.

Árlejtési hirdetmény.

Az Újpesten létesítendő 4 rendbeli áll. elemi iskolai épületek felépítése alkalmával teljesítendő föld, kőműves, elhelyező, kőfaragó, szobrász, vas, ács, eserépfedő, bádógos, burkoló, padozati asztalos, lakatos, mázoló, üveges, kárptos, szobafestő, kályhás, kút, vízvezeték, esatorna és légszuszítógép berendezési munkák elkészítése, illetőleg szállítása iránt a következő feltételek mellett nyilvános árlejtés hirdettetik:

1. Az árlejtésben részt vehetnek mindazon szakértő hazai iparosok, vagy vállalkozók, kik üzletük gyakorlására hatósági engedéllyel bírnak.

2. Ajánlat épületenként elkülönítve az összes munkákra, egyes munkacsoportokra vagy pedig egyenként külön-külön is tehető. A borítékon feltüntetendő, hogy az ajánlat melyik épületre vonatkozik.

3. A munkákra vonatkozó munka-kivonatok és ajánlati minták vállalkozók rendelkezésére boesáttatnak és kötelesek abba egységárait beiktatni, a végösszeget pedig úgy számjegyekkel, mint betűkkel kiírni. Csak azon ajánlatok fognak figyelembe vétetni, melyek a kiszolgáltatott eredeti ivenként vannak.

4. Később érkezett, távirati uton küldött vagy pedig utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

5. Az egy koronás bélyeggel ellátott és lepecsételt ajánlatok, legkésőbb f. évi márczius hó 11-ik napján déli 12 óráig Pestvármegye iktató hivatalába Budapest, Vármegyeház, nyújtandók be.

6. A beadott ajánlatok folyó évi márczius hó 11-én déli 1 órakor Pestvármegye alispáni hivatalában, Budapest, vármegyeház I-ső emelet fognak nyilvánosan felbontani.

7. Tartoznak az ajánlattevő vállalkozók az általános feltételek 6. §-a szerint az ajánlati összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzt az ott körülírt módokat és kikötések mellett a budapesti IX. ker., m. kir. állampénztárnál letenni az ajánlat benyújtása előtt és az erről szóló nyugtát az ajánlathoz csatolni. Az ajánlathoz készpénz, vagy értékpapír bánatpénzül nem csatolandó.

8. Fenntartja magának a nagymélt. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter azon jogot, hogy ajánlattevő vállalkozók közül a jutányosság szemellett tartása mellett a munka kivételével és végrehajtásával azt a vállalkozót bizza meg, ki a jól és helyesen készített munkák teljesítése iránt már eleve is legtöbb biztosítékot nyújtani képes.

9. A munkák az 1901. év kora tavaszán megkezdendők és ugyanazon év augusztus hó 31-ig teljesen befejezendők lesznek.

10. A munkákra vonatkozó általános, különleges feltételek és tervek a vallás- és közoktatásügyi m. kir. ministerium műszaki ügyosztályában Budapest, V. ker. Vadasz-utca 33-ik szám III. emelet 13. naponta délelőtt 12—2 óra között megtekinthetők, ugyanott fognak az ajánlati minták és munkakivonatok és a szükséges felvilágosítások a jelentkező vállalkozóknak kiszolgáltatni és megadni.

Kelt Budapesten, Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye közg. bizottságának 1901. évi február hó 14-én tartott ülésén.

Beniczky
főispán mint elnök.

201. végrh. sz. 1901.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az újpesti kir. járásbíró-ságnak 1900. évi V. 2410 9. sz. végzése folytán **Dr. Molnár Mór** ügyvéd által képviselt **Piffel Testvérek cég** felperes részére **Lónyai Géza** alperes ellen 56 kor. 66 fill. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 940 kor. becsült ingóságokra az újpesti kir. járásbíró-ság V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Rákospalotán Villa-sor 12. sz. házban** alperes lakásán leendő megtartása határidőül 1901. évi február hó 21. napján d. u. 2 órája kütüzetik, mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén beesáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Újpesten, 1901. évi február hó 1. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó.

191. végrh. sz. 1901.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az újpesti kir. járásbíró-ságnak 1900. évi V. 4616 2. sz. végzése folytán **Dr. Aradi Béla** ügyvéd által képviselt **Papai és Náthán cég** felperes részére **Toth Kálmán** alperes ellen 100 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1259 kor. 90 fill. becsült ingóságokra az újpesti kir. járásbíró-ság V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Rákospalotán, Eötvös-utca 4. sz.** alperes lakásán leendő megtartása határidőül 1901. é. február hó 26. napján délután 1/2 órája kütüzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén beesáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Újpesten, 1901. évi február hó 9. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó.

8825. tk. 900.

Árverési hirdetmény kivonat.

Az újpesti kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi katóság közhírré teszi, hogy az újpestvidéki takarékpénztár végrehajtójának **özv. Bauer Eerenczné** szül. **Narasi Mária Magdolna** és **özv. Mundi Józsefné** szül. **Bauer Borbála** elleni 4000 korona tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a pestvidéki kir. törvényszék az újpesti kir. járásbíró-ság területén s **Újpesten, a Diófa-utca 15. sz. a.** és az **újpesti 860. sz. betétben** írt A+1—2 sorsz. 2259 2260. hrsz. ingatlan felépítménye és örök haszonbérleti jogának **özv. Mundi Józsefné** szül. **Bauer Borbála** nevében álló 1/6-od részére 2800 korona kikiáltási árban annak megjegyzése mellett, hogy az árverés által a C 1 sorsz. a. **gróf Károlyi Sándor** javára bekebelezett örökhöz az árverés által nem érintetik, az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901. évi márczius hó 11-ik napján délelőtt 9 órakor a bíróság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozóik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 280 koronát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Újpesten, 1900. évi november hó 20-án. A kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság.

Lissauer

kir. albiró.

113. végrh. sz. 1901.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az újpesti kir. járásbíró-ságnak 1900. évi V. 4524 2. sz. végzése folytán **Hivatalból** képviselt **Tipula Aurél** felperes részére **dr. Mészáros Károly** alperes ellen 31 korona 40 fillér követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1008 koronára becsült ingóságokra az újpesti kir. járásbíró-ság V. fenti számú végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Újpesten, Árpád-ut 131. sz. a. házban** alperes lakásán leendő megtartásahatáridőül 1901. évi február hó 27. napján délután 1/2 órája kütüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén beesáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Újpesten, 1901. évi február hó 11. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó.

90. végrh. sz. 1901.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az újpesti kir. járásbíró-ságnak 1900. évi V. 4555 2. sz. végzése folytán **dr. Spányi Leo** ügyvéd által képviselt **Hirsch József** felperes részére **Politzer Salamonné** alperes ellen 191 korona 44 fillér követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 2208 koronára becsült ingóságokra az újpesti kir. járásbíró-ság V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Újpesten, Váci-ut 44. sz. a. házban** leendő megtartása határidőül 1901. évi márczius hó 1. napján délelőtt 1/2 órája kütüzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén beesáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Újpesten, 1901. évi február hó 15. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó.

Némedy Jenő

köz- és váltó-ügyvéd

irodáját Budapestről — Újpestre István-ut 7. sz. alá Maczek-féle házban helyezte át.